

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 34/2010

Μεταξύ:

ΤΑΚΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ & ΣΙΑ ΛΤΔ

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτήτρια:

ΤΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ & ΣΙΑ ΛΤΔ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Γιαννάκη Δρουσιώτη, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
2. Δημήτρη Κοφτερό, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Σταύρο Κλεάνθους, Επαρχιακό Μηχανικό Λευκωσίας
2. Αναστασία Κουάλη, Εκτελεστικό Μηχανικό Τμήματος Δημοσίων Έργων
3. Χρυστάλλα Σολωμού, Εκτελεστικό Μηχανικό Τμήματος Δημοσίων Έργων
4. Σόφη Χαραλάμπους, Τεχνικό, Τμήμα Δημοσίων Έργων

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 18 Αυγούστου, 2010

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η εταιρεία, ΤΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ & ΣΙΑ ΛΤΔ (στο εξής «Αιτητές»), στρέφεται εναντίον των όρων και των τεχνικών προδιαγραφών, του Διαγωνισμού με αριθμό Δ.Τ.Δ.Ε (Ε.Μ. Λευκωσίας) 14/2010 του Τμήματος Δημοσίων Έργων (στο εξής «Αναθέτουσα Αρχή»), που αφορά την «*Προμήθεια και παράδοση περιστρεφόμενων καρεκλών γραφείου για τα διάφορα κυβερνητικά γραφεία στην Επαρχία Λευκωσίας*».

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο πιο πάνω διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στον ημερήσιο τύπο.
2. Τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών αρχικά ορίστηκε η 26.3.10 και στη συνέχεια μετατέθηκε την 9.4.10. Σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού κριτήριο ανάθεσης ήταν η χαμηλότερη τιμή.
3. Στις 9.3.10 οι Αιτητές με επιστολή τους προς την Αναθέτουσα Αρχή την ενημέρωσαν για την πρόθεσή τους να ασκήσουν Ιεραρχική Προσφυγή ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, εναντίον των όρων και των τεχνικών προδιαγραφών του Διαγωνισμού.
4. Στις 23.3.10 οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή.
5. Η Αναθέτουσα Αρχή με την συμπληρωματική οδηγία υπ' αρ. 2, ημερομηνίας 24.3.10, απευθύνθηκε προς όλους τους προσφοροδότες και τους πληροφόρησε για την τροποποίηση των εγγράφων του υπό εξέταση διαγωνισμού.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι Αιτητές κατά την ενώπιον μας ακροαματική διαδικασία ανέφεραν ότι ο λόγος που καταχώρισαν την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή είναι γιατί έκριναν ότι οι δοθείσες προδιαγραφές ήταν πολύ περιγραφικές με αποτέλεσμα να αδυνατούν οι ίδιοι να

προσφέρουν συγκεκριμένα μοντέλα καρεκλών, παρόλο που διαθέτουν ευρύ φάσμα καθισμάτων και αντιπροσωπειών.

Όταν οι Αιτητές εξέφρασαν τα παράπονα τους με την επιστολή ημερομηνίας 9.3.10, αμέσως η Αναθέτουσα Αρχή άλλαξε 19 σελίδες της προσφοράς, ενημερώνοντας όλους τους προσφοροδότες.

Σε σχέση με τον υπό εξέταση διαγωνισμό οι Αιτητές ανέφεραν ότι υπήρχαν έξι είδη καθισμάτων, τα οποία μεταξύ τους διέφεραν πολύ, κάτι το οποίο σύμφωνα με τους ίδιους είναι ανεπίτρεπτο. Απαντώντας στη θέση της Αναθέτουσας Αρχής ότι τα διαφορετικά είδη προορίζονταν για διαφορετικούς χώρους, οι Αιτητές υποστήριξαν ότι όταν πρόκειται για προσφορές με διάφορες κατηγορίες καθισμάτων που προορίζονται για διαφορετικά ιεραρχικά άτομα σε ένα οργανισμό, είτε ιδιωτικό είτε ημικρατικό, στις πλείστες των περιπτώσεων ζητείται όπως τα καθίσματα είναι της ίδιας οικογένειας. Ο λόγος είναι ότι η συντήρησή τους είναι πιο φθηνή. Οι Αιτητές επεσήμαναν ότι στην προκειμένη περίπτωση η συντήρηση των αντικειμένων του παρόντος διαγωνισμού θα έχει αυξημένο κόστος για την Αναθέτουσα Αρχή και συνεπώς δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον οι συγκεκριμένες προδιαγραφές.

Στη συνέχεια οι Αιτητές αναφέρθηκαν εκτενώς σε θέματα τεχνικής φύσης και παράλληλα υπέδειξαν ότι η Αναθέτουσα Αρχή αναγράφοντας στα έγγραφα του διαγωνισμού ποσότητες οι οποίες είναι ενδεικτικές και στην ουσία δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, αλλά χρησιμοποιούνται μόνο για σκοπούς αξιολόγησης, επιτρέπει σε κάποιους προσφοροδότες να το εκμεταλλεύονται και να προσφέρουν παραπλανητικά χαμηλές τιμές για είδη τα οποία γνωρίζουν ότι θα χρειαστούν πολύ λίγες καρέκλες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργούν την εντύπωση ότι είναι φθηνότεροι αλλά στην πραγματικότητα αυτό να μην ισχύει.

Τέλος, οι Αιτητές αναφέρθηκαν στις αλλαγές στους όρους που έγιναν μετά την καταχώρηση της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής και ισχυρίστηκαν ότι αν και έχουν αλλάξει πολλά, παραμένουν ζητήματα τα οποία δεν έχουν επιλυθεί.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Αναθέτουσα Αρχή απάντησε ότι όλες οι παρατηρήσεις των Αιτητών που περιλαμβάνονταν στην επιστολή τους ημερομηνίας 9.3.10 έγιναν αποδεκτές με αποτέλεσμα να γίνουν τέτοιες τροποποιήσεις που να μπορεί και η συγκεκριμένη εταιρεία να υποβάλει την προσφορά της με τις δικές τους εισηγήσεις πλην μιας, αυτής της καρέκλας που προορίζεται για το διευθυντή.

Η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε επίσης ότι οι ποσότητες που αναγράφονται στα έγγραφα του διαγωνισμού δεν είναι τυχαίες αλλά υπολογίστηκαν αφού λήφθηκαν υπόψη οι ανάγκες και οι απαιτήσεις των διαφόρων τμημάτων κατά τα προηγούμενα έτη. Διευκρίνισε ότι δεν γνωρίζει εκ των προτέρων τι απαιτήσεις θα έχουν τα διάφορα υφιστάμενα ή νέα τμήματα που θα δημιουργηθούν εφόσον οι ανάγκες καθορίζονται από τα ίδια τα τμήματα.

Τέλος, σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, η Αναθέτουσα Αρχή ισχυρίστηκε ότι υπάρχει το κυπριακό πρότυπο CYS EN 1335, το οποίο θέτει κάποιους περιορισμούς ως προς τις διαστάσεις, το σχήμα της καρέκλας και τη μέθοδο ελέγχου τους και με το οποίο απαιτεί όπως οι καρέκλες που προμηθεύεται να είναι εναρμονισμένες.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα

Στην παρούσα υπόθεση οι Αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 9.3.10, αφότου έλαβαν τα έγγραφα του διαγωνισμού και πριν από το τέλος της προθεσμίας για υποβολή προσφοράς, απευθύνθηκαν στην Αναθέτουσα Αρχή, εκφράζοντας τη δυσαρέσκεια τους για την έλλειψη ομοιομορφίας στις τεχνικές προδιαγραφές των διαφόρων ειδών καρεκλών, καθώς και την άποψη ότι «ο επιλεκτικός συνδυασμός των τεχνικών προδιαγραφών που ζητείται για κάθε μοντέλο καρέκλας είναι τέτοιος που είναι αδύνατο να βρεθεί μία και μόνο καρέκλα που να τα συνδυάζει όλα μαζί.»

Η Αναθέτουσα Αρχή, χωρίς να απαντήσει στην εν λόγω επιστολή των Αιτητών, προέβη στην έκδοση της συμπληρωματικής οδηγίας (addendum) αρ. 2 ημερομηνίας 24.3.10 με την οποία τροποποιήθηκαν οι 19 από τις 55 σελίδες των εγγράφων του Διαγωνισμού. Τελικά, μέχρι και την 9.4.10 όταν έληξε η προθεσμία υποβολής προσφορών, υποβλήθηκαν προσφορές από τους Αιτητές και από την εταιρεία Titan Office Furniture. Σύμφωνα με την έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης ημερομηνίας 2.6.10 η προσφορά των Αιτητών παρουσίασε αποκλίσεις οι οποίες την καθιστούσαν άκυρη. Ως εκ τούτου η επιτροπή αξιολόγησης εισηγήθηκε την κατακύρωση στην εταιρεία Titan Office Furniture, εισήγηση η οποία εγκρίθηκε την 14.6.10 από το Διευθυντή του Τμήματος Δημοσίων Έργων.

Αρχικά σημειώνουμε ότι κατά την ενώπιον μας διαδικασία οι Αιτητές ανέφεραν ότι σε ένα μεγάλο βαθμό ικανοποιήθηκαν από τις αλλαγές που επέφερε στα έγγραφα του διαγωνισμού η συμπληρωματική οδηγία ημερομηνίας 24.3.10, η οποία είναι μεταγενέστερη της καταχώρησης της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής. Επομένως, προκύπτει το ουσιώδες ζήτημα κατά πόσο η Ιεραρχική Προσφυγή απώλεσε το αντικείμενο της. Πέραν όμως αυτού, παρατηρούμε ότι οι λόγοι ακύρωσης που προέβαλε η πλευρά των Αιτητών δεν ήταν σαφώς διατυπωμένοι ώστε να μπορούν να στοιχειοθετήσουν την υπόθεση τους (*Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 196, Ζίζυρου κα. ν. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 631 και Μούστρας κα ν. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 70*). Ενδεικτικά παραπέμπουμε στις αναφορές των Αιτητών σε «*ορισμένες καρέκλες*» και «*ακαταστασία στις τεχνικές προδιαγραφές*» που σε καμία περίπτωση μπορούν να αποτελέσουν συγκεκριμένους λόγους τροποποίησης των όρων του υπό εξέταση διαγωνισμού. Περαιτέρω, δεν προκύπτει σαφώς ποιοι όροι προσβάλλονται με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή και σε ποια νομική βάση στηρίζονται τα επιχειρήματα των Αιτητών. Ως εκ τούτου, κρίνουμε ότι μια ιεραρχική προσφυγή στην οποία δεν διατυπώνεται σαφώς η πραγματική και νομική βάση των λόγων ακύρωσης που προβάλλουν οι Αιτητές δεν έχει οποιαδήποτε πιθανότητα επιτυχίας.

Θα ήταν όμως παράλειψη αν δεν επισημαίναμε τη θέση μας αναφορικά με ένα από τα ζητήματα που ήγειραν οι Αιτητές, το οποίο αν και δεν καθορίζει το αποτέλεσμα της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής εφόσον η προσφορά των Αιτητών κρίθηκε εκτός προδιαγραφών, εντούτοις δεν μπορεί να παραγνωρισθεί η αποφασιστική σημασία που

ενδεχομένως να είχε στα πλαίσια άλλης υπόθεσης. Συγκεκριμένα, αναφερόμαστε στην τακτική που ακολουθούν μερικές Αναθέτουσες Αρχές, μεταξύ των οποίων και η Αναθέτουσα Αρχή στην παρούσα υπόθεση, να χρησιμοποιεί για σκοπούς αξιολόγησης ενδεικτικές ποσότητες για κάθε διαφορετικό προσφερόμενο είδος οι οποίες δεν αντανακλούν τις πραγματικές ανάγκες. Αυτό, έχει ως αποτέλεσμα, σε πολλές περιπτώσεις, να μην ανατίθεται η προσφορά στον φθηνότερο προσφοροδότη, αφού τη χρονική στιγμή της ανάθεσης είναι άγνωστο ποιος είναι αυτός. Με άλλα λόγια, ο προσφοροδότης που κατά την κατακύρωση φέρεται ως ο φθηνότερος, με την ολοκλήρωση των προμηθειών σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες, μπορεί να αποδειχθεί ο ακριβότερος.

Η τακτική αυτή είναι εσφαλμένη και αντίκειται στη φιλοσοφία του διαγωνισμού αλλά και στις αρχές χρηστής διοίκησης εφόσον όπως εξήγησαν και οι Αιτητές μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους προσφοροδότες ως μέσο παραπλάνησης της Αναθέτουσας Αρχής αλλά και των άλλων προσφοροδοτών αναφορικά με τις τιμές που στην πραγματικότητα προσφέρονται. Είναι προτιμότερο λοιπόν, εφόσον πρόκειται για διαφορετικά είδη, οι όροι του διαγωνισμού να επιτρέπουν την ανάθεση σε διαφορετικούς προσφοροδότες ούτως ώστε να είναι γνωστές κατά την ώρα ανάθεσης οι ακριβείς τιμές ανά είδος.

Ενόψει όλων των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.